

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravljalna v dijaškem semenišču (Knabenseminar). — Deložniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopis se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznaki se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

S 1. oktobrom se začne zadnje četrletje, zatoj prosimo p. n. naročnike „Slov. Gospodarja“, kateri so samo do 1. okt. bili naročeni, naj svoje naročilo precej ponovijo, da se jim list redno pošilja. Tudi novi naročniki se sprejemajo. Naročnina do konca leta znaša 80 kr. Naročnina se naj pošilja po poštah nakaznicah.

Znamenita pravda.

V Celji završili so polovico pravde, ki bode tudi naše čestite bralce gotovo zanimala, posebno tiste, katerim je znan silni nemškutar in liberallec Franc Sorschagg pri Slov. Bistrici. Znanim: Brandstetterju, Seidelnu, Wretzelnu bil je ondi desna roka. On je tisti, ki je l. 1870 pomagal slovenske kandidata v Cigonci tepsti.

1. Zvečer 2. januarja 1876 je v Čresnovcah blizu Slov. Bistrice pri krčmarji Franc Štefanu v hiši Ludvika Kresnika veliko pivcev, med njimi tudi liberalni strahonja Franc Sorschagg. Mesec dni pozneje 9. februarja 1876 dojde c. kr. namestniku v Gradec dopisnica brez podpisa, v kateri se ovaja, da je omenjeno večer baje Franc Sorschagg grozno in ostudno psoval cesarja, cesarsko rodbino in trdil, da pridejo kmalu „Prajzi“ in razdelijo Avstrijo, kot priči sta navedena Ludvik in Kajetan Kresnik.

Pravda se začne. V prvem zaslišanju, 23. februarja potrdijo ovadbo kot popolnem resnično Ludvik Kresnik in hlapec Anton Zorko in Kajetan Kresnik, toda slednji le v obče. Popolnem tajili so pa Gregor Jenševar in Matevž Kohnelj. Na to vložil 30. aprila 1876 c. kr. pravdnik tožbo zoper Franc Sorschagga zavoljo kaljenja javnega miru in žaljenja svitlega cesarja. Predpreiskava se začne. Franc Sorschagg taji vse, jednako tudi njegove priče Franc Štefan, Jurij Zorko in Ignac Alt. Vkljub temu je slabo kazalo za Fr. Sorschagga, ker ste mu dve priči omenjeno zločinstvo trdno očitale: Ludvik Kresnik in Anton Zorko.

2. Naenkrat se pa zasukne vsa pravda. Dne 20. junija pride hlapec Anton Zorko na zahte-

vanje Franc Sorschaggovo pred sodnijo v Bistrici in prekliče svojo prvo izpovedanje ter da v zapisnik: da je Franc Sorschagg nedolžen, ou (Anton Zorko) je krivo izpovedal, ker ga je Ludvik Kresnik za to bil naprosil. Vsled tega je bila preiskava in pravda zoper Franca Sorschagga ustavljena.

Namesto njega sta pa sedaj Ludvik Kresnik in Anton Zorko od c. kr. pravdnika tožena zaradi goljufije in obrekovanja in dne 14. aprila 1877 obsojena; prvi je dobil 8 mesecev težke ječe s postom v vsakih 14 dneh, drugi pa 3 mesece ječe. Prizivi ali rekurzi bili so zastonj, čeravno so Kresnikove priče Karl Budna, Tomaž Kranjc in Marija Pogorelec potrdile navado Franca Sorschaggovo zoper cesarja govoriti.

3. Toda pravda zasukne se še enkrat. Ludvik Kresnik je namreč pouzročil, da se je preiskavanje zopet pričelo ter je mnogo novih prič dal pozvati. Te so bile: Jurij Neužar, Anton, Terezija in Marija Sišt, Filip Fideršek, Mat. Pahič in Janez Georg, ki so trdile, da so žele praviti, kako je Franc Sorschagg, 2. januarja 1876 cesarja psoval; tudi so nekatere priče namignile, da je Anton Zorko bil od Franca Sorschagga podmitan, zoper Ludvik Kresnika pričati.

Sedaj pokličejo zopet hlapca Antona Zorka, in ta izpove, dne 24. julija 1878, da mu je Franc Sorschagg res 300 fl. obljubil (a samo 30 fl. dal), če prekliče svojo prvo izpoved in priča zoper Ludvik Kresnika. Tej noveji izpovedi Anton Zorkovej se je moralo verovati, ker je pristopilo še mnogo drugih uzrokov.

Tako je Miha Kac izpovedal, da je 3. januarja 1876 govoril s Sorschaggom in da mu je ta djal, kako se je prejšnji večer v krčmi bilo o cesarji govorilo in da ga utegne zaradi tega Ludvik Kresnik zatožiti. Anton Pivec je pa čul, kako je Sorschagg k svoji ženi rekel: „če me zvižajo, dobim 15 let.“

Ignac Alt in Jurij Zorko potfujeta, da je njima Anton Zorko v noči 2. januarja 1876 na poti domov pravil, kako je Sorschagg cesarja